

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancațe nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppel
Nachfolger; Anton Oppel; J.
Dassler, în Budapesta: A. V.
Sildberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenca Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmon pe e colonă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânul di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunea, piața mare.
Tergulul Inului Nr. 99 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 62.

Brașov, Sâmbătă, 18 (30) Martie

1895.

Petițiunile comitatelor în dietă.

Brașov, 17 Martie v. 1895.

După mari și multe discuțiuni asupra scandalurilor și abuzurilor electorale dela Neutra, veni în cele din urmă la rând în dieta ungu-răscă și discuțiunea asupra faimose-lor petițiuni ale comitatelor pri-vitoare la „înfrânarea agitațiunilor de naționalitate”.

Discuțiunea asupra acestora s'a început în ședința dela 28 Martie. După ce raportorul Horvath Bela recomandă spre primire hotărârea comisiei petiționare, de-a se preda aceste petițiuni guvernului „pentru luare aminte”, luă cel dintâiu cu-vântul cunoscutul agent Pazmandy Denes. El a și fost pentru acea ședință aprăpe singurul vorbitor la obiec-tul acesta. Din modul însă, cum Pazmandy a început seria discu-țiunilor, putem vedea, că aceste au să fie caracteristice în felul lor.

Scopul petițiunilor, dize Paz-mandy, este de-a se lua măsuri în contra agitatorilor. Intrăgă patria simte lipsa unei acțiuni, deore-ce starea de aji e ne mai suportabilă. Față cu agitatorii, națiunea se pre-sentă ca fiind în defensivă.

După aceste cuvinte introduc-tive, vorbitorul încep să spună, că cestiunea de naționalitate e ar-detore cu deosebire față de Români, deore-ce la ei s'ar face și o agita-țiune din afară. Mai ales se teme d-lu Pazmandy, nu cumva cestiunea acesta să devină o cestiune interna-țională și de aceea ar trebui, după părerea lui, ca guvernul să aibă în vedere în prima linie „agitațiun-ile din Bucuresci”, căci pedepsirea culpabililor este numai un mij-loc de represiune, der prin asta nu se sanază relele.

Etă, cam cari ar fi în specialu

dorințele d-lui Pazmandy: Față cu România să se procedă ast-fel, ca ea însăși să suprimă tendințele ir-redentiste și Liga să se ștergă de pe fața pământului. Să se ia apoi toate măsurile posibile, prin cari să se impedeze lățirea agitațiunii în strei-nătate. Spre scopul acesta cere in-troducerea poliției de stat, care să fie concentrată în „ținuturile agi-tate”.

Vorbese apoi de școlele con-fesionale și dize, că acestea trebuie puse sub stricta inspecțiune a sta-tului; limba maghiară, geografia și istoria să se propună în toate școlele unguresce și în direcțiă maghiară. Esamene de maturitate să nu fiă er-tat să se face la fiă-care școlă me-diă confesională, ci să se înființeze în scopul acesta o comisiă din partea statului.

Acestea ar fi în reasumată mē-surile, prin cari crede d-lu Pazmandy, că s'ar pute „înfrâna agitațiunile de naționalitate”. Cele dize de elu au fost deplin aprobate și de cori-feul partidei „naționale”, contele Albert Apponyi, care încă scăpă câteva cuvinte în cestiunea acesta.

Din toate se pōte prevedea, că discuțiunile în materia de față voru decurge în armoniă perfectă. Când e vorba de-a se lua mēsurile de opresiune față cu popōrele nemaghiare, deputații unguri sciu să fiă de acord; nu se manifestă între ei deosebire de vederi, ori de partide, căci ma-ghiarisarea și rēvna de-a distruge totu ce nu e unguresc este idealul, ca-re-i unesce pe toți.

Vomă avē ocaziunea de-a re-veni asupra actualelor discuțiuni din dietă, cari ne voru da, de si-gur, o dovadă mai multă despre marea dușmăniă, ce domnesce în tabēra maghiară față de Români.

CRONICA POLITICĂ.

17 (29) Martie.

De ce natură e *patriotismul maghiar*? Faptul acesta iluștrază în modu forte potrivit diarul „Politik” din Praga, in-tr'unu articulașu, scrisu din incidentul or-dinațiunii ministrului Perczel, în cestiunea *colectărei pentru monumentul lui Iancu*. A ridică acestui bărbat unu monumentu, dize numitul diaru, însemnă astădi în Un-garia „trădare de patriă”. Apoi publicându ordinul draconic alu ministrului de in-terne, „Politik” dize: În modul acesta se violază de cătră guvernul ungaru simțē-mintele de pietate ale poporului român. În chipul acesta se pângăresce în modu oficialu memoria unui luptătoru fidelu im-pēratului. Și acesta într'unu timp, când au de gând să-i ridice *rebelului Kossuth* o statuă monstru în *reședința Budapesta*. Acesta se numesce aji „patriotismu ma-ghiar”!

În ședința de alaltăeri a camerei ro-mâne, unu deputat pretinse înființarea de *consulate române în Brașov și Timișora*. Ministrul de externe, *Lahovari*, răspuse, că unu asemenea pasu s'a făcutu deja pe timpul ministrului lui Brătianu. Comer-ciul român până acuma n'a manifestat nici o dorință în această direcțiune. Decă însă se va impune trebuința de a înființa acele două consulate, atunci ministrul va incepe pertractările necesare.

Din *Berlin* se anunță, că diarele ger-mane comentază în diferite moduri vorbi-rea împēratului Wilhelm adresată cătră prințul *Bismark*. Mai bătătoare la ochi este împrejurarea, că împēratul declară, că nu se adresază la *Bismark*, ca la bărbatul de stat, ci ca la oficeru. — Eri s'a ținut în Reichstag alegerea de preșe-dinte. A fost alesu cu 183 voturi baro-nul de *Boul*.

Brașov, 17 (29) Martie 1895.

În numărul fōiei nōstre de alal-tăeri amu adresatū o întrebare d-lorū I. Russu-Șirianu și G. Bogdanu-Duică, diariști și pe cătū scimū colabora-

torū ai „Tribunei”, cu privire la scirea ce amu primit'o din Sibiu, că dēnșii au avut nisce conferențe cu d-lu Jeszenszky Sandor, șeful poliției se-crete.

Etă ce răspunsu ne dau ei în-tre scirile dīlei din „Tribuna” de aji 17 (29) Martie:

„Gazeta Transilvaniei” în numărul seu de aji face casu mare din faptul, că amicii nōstri domni Russu Șirianu și G. Bogdanu Duică s'au întâlinit, din întēm-plare, într'unu restaurantu din Sibiu, cu fostul procuror Dr. Jeszenszky Sandor. Bănuindū, printre șire, cum îi este obi-ceiul, diarul brașovenū intrăbă, că din a cui însărcinare și ce au vorbitū amicii nō-ștri cu actuala „mână drēptă” a lui Banffy?... Satisfacemū dorința „Gazetei”. Din însărcinarea nimēri, deore-ce nici nu puteau să scie că voru vorbi cu fostul procuror, care a datū peste dumnea-lorū în restau-rantū, unde mâncau. *Că ce au vorbitū, amicii nōștri au adusū la cunoștință celorū pe care îi interesază personalū*. Să pună în fōie ce au vorbitū, credemū că ar fi fostū o lipsă de modestie: nici fostul procuror nu i-a interviatū pe dēnșii, nici d-lorū pe slujbașul maghiarū. N'a fostū deci o convorbire intenționată și decă „Gazeta” și din atata aruncă bănueli miserabile asu-pra unor diariști cari au datū deja pieptu cu procurorul maghiarū, și voru da și pe viitorū,*) — credemū că chiar puținii ceti-torū, cărorū organul brașovenū se mai adresază, cuvinte de indignare numai la adresa colegilor nōștri din Brașov potū să aibă, vēgându-i atât de rēutăcioși, ér pe corespondentul lorū unu erou... în tufă.

Înainte de tōte bate la ochi în acestū răspunsū, că domni din ces-tiune s'ascundū érăși la spatele unui ore-care consorțiu de amici, despre care mărturisimū, nu scimū ce se ți-nemū. Nu scimū decă sub „amicii nōștri” se înțelegū amicii fōiei, ori

*) Nu vē temeți cătū va trăi colegulū nostru Andreiu Baltesū. — *Culegătorulū.*

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Rosa uitată.

Narațiune istorică, de Silvestru Frey.

(4) (Urmare).

În ziua următoare sosi Eudoxia Rasu-min la Zarskoje-Selo.

Ea era în adevăr frumōsă, căci po-sedea acelu demoniu farmecū, care atrage cu o putere indescriptibilă. Negrii ei ochi aruncau focū, risul ei rēsona seducătorū. Fiața ei mândră-escentrică electrisa pe ori-cine.

Scopul și-lu urmăria Eudoxia Rasu-min cu atata prudentă, cătū și răbdare. Decă ar fi încercatū să-lu seducă pe Țarū prin cochetăria, de sigur, că ostendela i-ar fi fost zadarnică. Nicolae nu era omul, care să se lase a fi captivatū printr'unu mijlocū atât de banalū. Ea începū deci din contră cu aceea, că în îmbrăcăminte era cătū se pōte de modestă și în intrēga ei fiața cătū se pōte de rezervată. Și pe lângă tōte aceste ea se ținea, ca o umbră, de Țarū. Decă elu mergea unde-va, ea-i urma când numai putea, seu apărea fără de veste înainte lui.

Și ochii ageri ai împērătesei nu scă-pau nimic din vedere, căci ea avea privirea unei femei, care-și iubese bărbatul și care se nisuesce din tōte puterile să-și asigure posesiunea lui.

În odăile, cari duceau la terasă, se aflau multe persōne. Numēroșii oșpeți, cari petreceau în castelū, erau adunați aici fără de nici unu scopū. Fiă-care își petrecea timpulū după propria-i plăcere, și înainte de tōte fără de stricte observațe de eti-chetă. Așa dispusesse voința Țarului, care doria, ca oșpeții săi să se simtă ca acasă.

Împērătesa observase în timpulū din urmă, că modulū, în care își petreceau oș-peții, luase unu caracterū cu totul parti-cularū. Mai nainte, din considerațiă față de ea — pentru-că numai acuma începea să vorbească mai binișorū rusesc — se vorbea în aceste conveniri tot-dēuna nem-țesce. Acesta incetase, de când Eudoxia Rasumin se afla în Zarskoje-Selo.

— „Și D-Vōstrē cântați?” întrebă Ni-colae, când într'o sēră Eudoxia Rasumin se aședase la pianū și începū să atingă clapele, căutându incetinelū să-și reamin-tescă o melodiă.

— „Puțintelū”, răspuse ea, „și cu

prea grațioșa permisiune a Majestății Vōs-trē”....

— „De sigurū”.

Acum cântă dēnsa unu cântecū. Atătū melodia, cătū și textulū aveau unu timbru curatū slavicu. Cea dintāiu rēsuna aci cu tristetă melancolică, aci cu o fantastică și invăpăială sēlbătăciă. Și la acesta se por-triveau apoi perfectū și vorbele, cari formau conținutulū. Mai ales accentuau ele, cu o posomorita desperare acea împrejurare, că poporul slavicu se află încă totū într'o stare, care corēspunde atât de puținū propriei sale puteri. Acesta — se dizea în textū, — vine de acolo, că omēni ascultă de in-fluițe streine. Numai atunci, când aceste vorū fi delăturate, călcate în picioare și alun-gate peste granițe, va deveni mare și sânta Rusiă. Să nu se întărēie numai de-a se face începutulū cu sabia în mână și cu stēgulū desfășuratū.

Împērătesei i-se părea, că fiă-care din aceste cuvinte e îndreptatū în contra ei. Privirea ei cădū asupra Țarului, care stetea forte aprōpe de pianū.

Ochii lui ardeau cu focū tainicu. Elū părea răpitū de-o însuflețire, ce-lu cuprin-sese cu o putere elementară. Împērătesa

își puse mână drēptă pe inima, ce-i bă-tea tare.

— „Catastrofa începe”, murmură dēnsa cu unu tonū peritū: „în curēnd se va de-cide, decă voi învinge ore, seu decă feri-cirea mea se va sdrobi!”

4.

În Zarskoje-Selo lingăii dela curte și servitorimea își șopteau în taină multe de tōte. Țarulū petrecea fiă-care oră liberă, în care se putea retrage dela afacerile sta-tului, în societatea invăpăiatei femei, care sta aici ca oșpe. Nu era nici o îndoelă: Eudoxia Rasumin se apropia totū mai multū de ținta dorită. Din fața ei se esprima o siguranță de învingere, și că este conscie despre succesele ei.

Ast-felū, trecură câte-va zile pline de viētă viōe și varie, ca și care nu mai dom-nise în castelulū, de alt-felū atât de li-niștitū.

Generalulū de Klinger observa, cu o neobosită atențiune evenimentele, ce se desfășurau aici.

— „Cătū de multū trebuie să sufere Majestatea Vōstrē!” dize elū, când fū odată érăși martorū, că Eudoxia Rasumin făcea să strălucescă farmecele ei de sirenă ina-

colaboratorii dela fôia, ori este vorba de-o grupare de amici, deosebită de grupul amicilor foi, adecă cum s'ar dice de un grup în grup.

După modul cum se prezentă d-nii Russu și Bogdanu trebuie să admitem că din urmă, de-orece d-loru evită de o parte de a se numi „amicii fôiei“, de altă parte „colaboratorii fôiei“, prin urmare nu rămâne decât să credem, că se dau ca amici unui anumit consorțiu de amici, căci ar fi absurd a presupune că voru să se înfățișeze ca amici lor proprii.

Acosta rezultă și din modul caracteristic cum d-loru se încercă a se scote de sub răspunderea, ce în cazul de față cade fără îndoială asupra-le, ca țiaristi români.

„Că ce au vorbitu“ cu Jeszenszky, „care a datu numai așa din întâmplare peste dumnealor în restaurant“, au adus — dicit ei — „la cunoștința celor, pe cari îi interesăză persona-ă“.

Va să dicită suntă anumiți omeni, cari au unu „interesu personalu“ de a sci ce au vorbitu d-nii Russu-Șirianu și Bogdanu Duică „din întâmplare“ cu căpetenia poliției secrete a lui Banffy. Aceștia au der o proția la intimitatea numiților d-ni, după ce densusii numai lor au aflatu cu cale a-le împărțasi secretul convorbirei cu d-lu Jeszenszky.

Pote fi indiferentă pentru cei mai mulți cui îi dau mai mare încredere domni din cestiune, der nu este indiferentă pentru amicii „Tribunei“, când doi membrii ai redacțiunii acestei foi desvôltă o neobișnuită abundență de modestia, tâcându tocmai în cazul întâlnirii și convorbirei lor cu cel mai declarat dușmanu alu causei române.

Este și rămâne în totu casul lucru surprindetor, că d-nii Russu-Șirianu și Bogdan-Duică n'au aflatu cu cale să vestescă pe cetitorii „Tribunei“ măcaru printr'o scurtă notiță, că au datu față cu faimosul ex-procuror și că acesta éta cu ce scopu a venit la Sibiu, ori éta cu ce gându se pôrtă.

Căci bine să chibzuim. Decă d-lu Jeszenszky nu căuta să-i distingă tocmai pe d-loru cu amabilitatea sa și decă „din întâmplare“ acesta tăbera peste o masă din restaurantu, la care ar fi șețutu alți Români din Sibiu, cari nu facu parte din ceta amicilor d-loru, ce

n'ar fi trebuit să afe atunci a doua obiștea cetitoare a „Tribunei“ despre trădarea ce se pune la cale?

Gena, ce i-a cuprinsu pe domni din vorbă, că „Gazeta“ face „casu mare“ din faptulul întâlnirii lor cu Dr. Jeszenszky Sandor, o pricepem; ceea ce nu pricepem însă este „modestia“, cu care d-loru s'au ținutu față de acestu „slușbașu maghiaru“ până într'atâta obligați, în câtu nici măcaru despre prezența sa în Sibiu n'au aflatu de bine a vesti publicul românesc.

Ori doră interesele personale, cari au fostu în jocu, li-au impusă această atitudine?

Atunci cu atât mai multu avemu causă să fim nedumeriți asupra purtării d-loru la acestă „convorbire neintenționată“, cum o numescu. Nu vedu d-loru, că atunci când nisce țiaristi români discută c'unu Jeszenszky cestiuni de „interesu personalu“ și țină a ascunde această înaintea publicului, bănuielele nu mai pot fi înlăturate?

„Casu mare“ n'amă pututu să facem din întâlnirea unui Russu-Șirianu și Bogdanu-Duică cu Dr. Jeszenszky, pentru că nici persoanele nici trecutul, nici poziția lor actuală nu ni-ar îndreptăți la acesta. Der facu dumnealor înșiși din aceea afacere unu casu destul de gravu pentru lealitatea procedurii lor ca țiaristi față cu procedurii românu, prin răspunsul echivocu, nesinceru, confusu și nesatisfăcătoru ce-lu dau.

La afirmările corespondentului nostru, că d-nii Russu și Bogdanu au conferitu *fiă-care în parte* cu d-lu Jeszenszky, și că au vorbitu despre politica noastră și persoanele ei marcante, precum și despre relațiile Ardelenilor cu Liga, d-loru nu răspundu nimic, ceea ce dovedesce, că „din întâmplare“ nu le potu răsfrainge.

Tocmai cu privire la acesta însă era lipsă să ne dea lămuriri și fiindcă vedem, că d-loru tindu a reduce casul la o simplă conversație de birtu, îi provocăm din nou de a se justifica față cu publicul român, dându publicității ceea ce au vorbitu cu șeful poliției secrete.

În ce privește invinuirea că noi amă fi ridicatu contra d-loru „bănuielele miserabile“ și pline de „răutate“ suntemu dispensați, credem, de a răspunde la ea, după ce acei domni nu ni-au datu nici până în

țiu de adă satisfacția pentru insultele și acuzările mișelesc, ce ni le-au făcutu în „Tribuna“ pe basa unor *afirmări false* născocite de ei.

Nici n'amă mai trebui să stăm de vorbă cu ast-fel de omeni, decă nu ni-ar impune de datorii mai înaltă națională de a veghia asupra celor ce se petrecu în sinul nostru.

Adunarea generală a „Albinei“.

Sibiu, 27 Martie n. 1895.

Astăzi s'a ținutu aici adunarea generală a celui mai vechi și puternic dintre instituturile noastre de creditu.

În vederea obiectelor importante dela ordinea țilei: urcarea capitalului social și modificarea statutelor, — participarea cercurilor interesate a fostu extraordinară. S'au depus la casella institutului 1550 acțiuni, adecă peste jumătate, er la adunare au participat în persoană 44 acționari, cari au reprezentat 1426 acțiuni cu 336 voturi.

Președintele consiliului de administrare, D-lu directoru seminariulu Ioan Hamnia, deschide ședința și constată, că adunarea generală este capace de a lua concluse valide, fiindu reprezentat acționarii și acțiunile în numărul recerut de statute.

Constituindu-se biroulu, se alegu de notari D-nii Dr. Nicolau Vecerde și Dr. C. Diaconovich, er de scontatori D-nii Dr. A. Brote și Dr. I. Beu.

Directorulu esecutiv, D-lu Part. Cosma, dă cetire raportului direcțiunii și a comitetului de supraveghiare, apoi bilanțulu pe anul 1894, care se aprobă.

Fiindu raportul direcțiunii deja publicat în această fôia, ne mărginim la următoarele date. Din profitulu netu de 121.667 fl. 94 cr. s'a distribuitu ca dividendă fl. 16, — de acțiune, adecă în totalu fl. 48.000, — s'a dotat fundulu specialu de rezervă cu 38.201 fl. 94 cr., care astfelu se urcă la 164.256 fl. și fundulu de pensiu cu 8000 fl., care ast-fel ajunge la suma de 88.811 fl. 96 cr. Din realitățile institutului s'au amortisat fl. 4000, — er pentru scopuri culturale și de binefacere s'au votat 6.400 fl. 07 cr.

Suma acesta s'a distribuitu după cum urmăz: 1) Asociațiunii transilvane pentru trebuințele școlei de fete fl. 1000; 2) Școlei elem. de fete a „Reun. fem. rom. din Sibiu“ fl. 300; 3) „Reuniunii române de cântări din Sibiu“ fl. 200; 4) „Reuniunii pentru înfrumșetarea orașului Sibiu“ fl. 100; 5) Institutului pentru îngrijirea morboșilor din Sibiu fl. 100; 6) „Reuniunii pompierilor“ din Sibiu fl. 100; 7) „Reuniunii igienice din comitatulu Sibiului fl. 50; 8) Institutului pentru alimentarea sêracilor din Sibiu fl. 50; 9) Pentru tipărirea manualelor la șola comercială din Brașov fl. 500; 10) Internatului „Reuniun. femeilor rom.“ din Brașov fl. 200; 11) „Asociațiunii pentru sprijinirea învățăcelor și sodalilor români din Brașov“ ca taxă scolară 4 fl. pentru 50 de învățăceli fl. 200; 12) Fondului pentru ajutarea studenților morboși la gimnasiulu din Brașov fl. 100; 13) Fondului studenților miseri dela gimnasiulu din Blășiu fl. 100; 14) Fondului studenților miseri dela gimnasiulu din Bradu fl. 100; 15) „Reuniunii pentru înfrumșetarea orașului Brașov“ fl. 100; 16) „Reun. pompierilor din Brașov“ fl. 50; 17) Societății academice „România Jună“ din Viena fl. 100; 18) Societății academice „Petru Maior“ din Budapesta fl. 100; 19) Incendiatorulu din Sêcele (dați deja) fl. 50; 20) „Reuniunii de agricultură din comitatulu Sibiului“ fl. 100; 21) Gremiului comercialu din Sibiu, în scopul susținerii unui cursu practic de contabilitate fl. 50; 22) Alumnului din Timișoara fl. 100; 23) Fundațiunii de pâne „N. Zsiga“ în Beiuș fl. 100; 24) Pentru procurarea serului difteric, (dați deja) fl. 100; 25) La dispozițiunea direcțiunii ca ea să-i distribue în cursul anului curentu. 3450 fl. 07 cr. Totalu 6400. 07.

Dela înființarea sa, „Albina“ a votat din profitulu netu deja 38.621 fl. 18 cr. pentru scopuri filantropice și culturale.

După fixarea prețului marcelor de prezență (la cerțrală cu 5 fl. er la filială cu 3 fl.) adunarea generală a trecut la desbaterea proiectului pentru modificarea statutelor, care s'a primitu cu o mică modificare, propusă de D-lu I. M. Moldovanu, în favorul funcționarilor.

După aceste a urmatu la ordinea țilei propunerea direcțiunii pentru urcarea capitalului social alu institutului. Fiindu acestu conclusu de interesu pentru cercur mai larg, vomu comunica tôte părțile sale esențiale.

Adunarea generală decide urcarea capitalului socialu cu fl. 300.000 prin emiteria de 3000 acțiuni de câte fl. 100. Fiăcare acționar are dreptu să opteze cu prețulu nominalu de fl. 100 pentru atâtea acțiuni noue, câte acțiuni vechi suntă trecute pe numele lui în cartea acționarilor. Abateri dela condițiunea, ca acțiunile vechi să fiă transcrise pe proprietarul actualu, se potu admite numai la creș. Inș și această excepțiune se va putea admite numai până la terminulu fixat pentru însinuirea optării.

Prețulu acțiunilor se va răspunde în 5 rate trimestrale de câte 20%, și anume: la 1 Iulie 1895, 1 Octobru 1895, 1 Ianuarie 1896, 1 Aprilie 1896, 1 Iulie 1896. Se potu plăti inș și mai multe rate de odată.

Acțiunile noue nu voru participa la dividendu anului curentu, ci acționarii voru căpăta numai 5% interese după capitalulu răspunsu dela sosirea banilor la cassă până la ultima Decembre a. c. Voru participa inș la dividendu pro 1896, din care motivu ratele IV. și V. se voru răspunde cu 5% interese dela 1 Ianuarie 1896.

Acțiunile, pentru cari nu voru opta acționarii vechi, se voru rezerva pentru acei acționari, cari voru voi să-și procure mai multe acțiuni, decâtu voru avé în țiu însinuirii prime. Prețulu ilu va fixa direcțiunea și se va răspunde de odată. Terminulu pentru optarea primă să fixăză pe 15 Iunie a. c., er pentru a doua ilu va fixa direcțiunea numai în cursul lunei Iulie a. c.

Acțiunile noue se voru data din 1 Iulie 1896, se voru estrada numai după prezentarea celor vechi, sub numeru identic și ale celor vechi în unim, decimi și sutimi, plusu 3000.

După luarea acestui conclusu, în urma căruia „Albina“ peste scurtu timp va dispune de o avere proprie de peste unu milionu de florini, adunarea generală a efectuit alegerea membrilor direcțiunii în locurile devenite vacante prin eșirea — după ansienitate — a D-loru Alex. Lebu și P. Nemeșu. Resultatulu votului a fostu următorulu: D-lu Al. Lebu a primitu 263 D-lu Petru Nemeșu 203, er d-lu O. Tila 104 voturi. S'au declarat deci realeși pe 6 ani, D-nii A. Lebu și P. Nemeșu.

Cu acestea s'a încheiatu a 22-a adunare generală a „Albinei“, care a pus bazele pentru dezvoltarea în stilu mare a acestui institutu și ast-fel va rămâne o ție memorabilă în analele progresului economic alu Românilor de dincôce de Carpați.

ȘCIIRILE ȚILEI.

17 (29) Martie.

La temniță. Alaităeri a plecatu din Timișoara la Vața d-lu Dr. V. Branisce, ca să-și facă osânda de doi ani de țile. „Dreptatea“ spune, că într'unu șirulu lung de țiere condamnata a fostu însoțitu de prietini săi și de membrii redacțiunii până la gară, unde a fostu întâmpinat de unu mare număr de inteligenți, bêtărni și tineri, domni și dame, atâtu din Timișoara, câtu și din provincia. Între aceștia erau d-nii: frații Mocsonyi, Coriolanu Brediceanu, Emanuil Ungurenu, Petru Truța (avocatu Arad), George Ardeleanu (deputatulu Timișoara), Dr. Paulu Jurma, o deputațiune a Românilor din Lugos, Petrea Călcunariu, o

întea ochiloru acelei femei, pe alu cărei bărbatu umbla să-lu prință în lațu.

— „Dumnețu scie!“ der acesta totuși nu mă va reține dela împlinirea datorinței mele. De alt-fel eu n'am încă nici o causă de a acusa seriosu pe bărbatul meu. E adevăratu, că elu stă sub influința, acelei femei, der în adorațiunea ce i-o arată, nu zace până acum nici o vătămăre a datorinței, ce o are față de mine“.

— „Der decă densusu se va decide în defavorul Majestății Vostre“ cuteză să observe generalulu.

— „În acestu casu, amice, decisiunea mea e luată. Eu voui părăsi îndată această țeră, de care și așa nu mă lăgă nimic alta, decâtu iubirea față de soțulu meu!“

Meditându, o ascultă generalulu, der nu răspunde.

Puterile ore libere, de cari dispunea acum împărătésa, le folosia mai alesu pentru de-a cerceta tainicul și misteriosul locu din parcu. Ca de o putere magică era atrasă într'acolo. I-se părea, ca și când acestu micu peteou de pământu, cu adença și singuratică pace, ce era răspândită peste elu, va trebui să decidă încă odată asupra sorții sale.

Nici-odată nu întâlne ea nici vre-unu om, afară de strajă, care cu pași mecanici își făcea prescria datorii.

Întreaceea Țarul se nisuia în con-

tinu să afe cauza, pentru care era postată acolo straja. Der totu atât de constantu se zădărniceau și opintirile sale. Se părea, că vëlulu, ce zăcea peste acestu secretu, nu va puté fi nici-odată delaturat. Unu naturelu, ca alu lui Nicolae alu Rusiei inș, cu greu putea fi liniștitu într'o ast-fel de situațiune. Obicnuitu de-a împlini voința sa cu o energiă de feru, elu se vedea de odată înaintea unei stavile, pe care nici chiar puterea sa nu-o putea învinge. Acesta era cauza, că unii în ascunsu își bateau jocu de densusu Satire circulau, în cari se descria, cum bărbatul, care voia să dea porunci întregei lumi, nu pote afla nici măcaru din ce causă își îndeplinesce în apropierea sa imediatu unu soldatu datoriu de pază.

La aparență, densusu uitase de această afacere. Nici-odată nu vorbea despre ea. Der în internulu său ardea mai departe sub spuză schinteia aprinsă. Trebuia numai, să suflă cenușa, pentru ca să-i veđi erumpându mânia în tôte puterea ei primejdiosă.

Fiă-care se ferea de acesta. Se părea, ca și când printr'o invoială comuna s'ar fi ajunsu la această hotărare. O oprește, a cărei desconsiderare ar fi atrasu după sine oea mai strictă pedepsă, n'ar fi pututu fi urmată într'unu modu mai minuos.

(Va urma.)

mulțime de tineri etc. Când trenul a plecat din gară, puternice „Să trăească” în buconiră din toate piepturile la adresa condamnatului.

—o—

Noul redactor responsabil al „Dreptății”. Fostul redactor responsabil al „Dreptății”, d-lu Dr. V. Branisce, plecând la temniță în Vațu, locul d-sale l'a ocupat cu ziua de ieri d-lu Dr. George Candrea, rămânând d-lu Branisce numai editor al ziarului. D-lu Candrea publică și iscălesce un articol intitulat „Scopul lor” în care arată ținta, ce s'a urmărit în înființarea „Dreptății”. În articolul iscălit de d-sa, d-lu Candrea dice între altele: „Cred, că nu mai e nevoie să spun, că eu nu stau în serviciul nici unui om, nici unui grup de oameni, ci în singurul serviciu al cauzei românești. Dece numai un moment s'ar fi născut nedumerirea în mine, că eu nu lucru așa cum gândesc, și că ceea ce scriu, n'ar fi în consonanță cu principiile de care sunt condus în cestiunea noastră națională, atunci nici odată nu mi-ar fi trecut prin minte să ocup postului, ce mi s'a încredințat”....

—o—

Esundări. Din toate părțile se anunță mari vărsări de ape în urma timpului môle, ce a urmat dintr'odată și care a făcut să se topescă uriașii troeni de nea de prin văi, câmpii și munți. Din Oradea-mara se scrie, că Crișul a esundat așa de tare, încât a rupt zăgăzurile și apa s'a vărsat în partea orașului numită „Prundă”. Apa Mureșului încă crește foarte tare. În Deva s'a vărsat peste partea mai josă a orașului, alungându pe locuitorii din case. Rîul Bega amenință cu mari pagube prin esundare. Rîul Sava, cum se telegrafiază din Agram, s'a vărsat peste o mare parte a orașului, intrând în apa prin case și ridicându-se la o înălțime de unu metru. Orașul e încungiuat de unu adevărat ocean de apă.

—o—

Êrăși seratele literare. (Intimpinare). „Neintrecutul” logician și literat... al „Tribunei” din Sibiu (veđi Nr. 61), din cauza prea cufundatei sale cufundături științifice, n'a înțeles nici atăt din stilul corespondenței mele, că eu am întrebunțat cuvântul „madame” în sensul ironic. Domnia sa crede, că numai el singur pe lume are dreptul de „monopol” asupra literaturilor, logicelor, etc. etc. ...Ce ar dice la asta madame Diderot și madame d'Alembert?! — *aca Nr. 2.*

—o—

Nouă cancelaria de avocat. D-lu Dr. Ionu Marciac aduce la cunoștință, că și-a deschis cancelaria advocațională în *Alba-Julia* (strada Teiușului Nr. 149).

—o—

Procesul de presă. În cestiunea procesului de presă intentat deputaților și redactorilor dela „Magyarország”, Ludovic Holló și Nicolae Bartha, pentru defăimarea fostului guvern Wekerle, președintele camerei ungare încunoștință pe ju dele de instrucție în afaceri de presă, că camera a suspendat imunitatea numiților doi deputați. În urma acésta judele de instrucție a citat pe Holló și pe Bartha pentru 4 Aprilie la investigație.

—o—

Memorii din 1848/49 de Vasile Moldovanu. Ađi au apărut și se pun în vânzare Memoriile lui Vasile Moldovanu într'o broșură elegantă, de 11 côle, formată 8°. Prețul unui exemplar e: 50 cr. séu 1 coronă, plus 5 cr. porto postal; pentru România și străinătate 1 franc 50 bani. Comandele se fac la adresa: Traianu H. Popu, publicist, Brașov (Brassó). Comandele se efectuează prompt și sigur. Doritorii de a poseda acésta prețioasă serie, sunt rugați a grăbi cu procurarea ei la numita adresă. Exemplare pe credit nu se trimit.

—o—

2. Unu lecă pentru popor. Ca atare se pöte, recomanda MOLL'S Franzbrantwein și sare care întrebunțate regulat vindecă durerile de încheiături și răceli. Prețul unei sticle 90 kr. Se pöte căpeta dînică prin poșta dela farmacistul A. Moll, liferantul curții din Viena

Tuchlauben 9. În depourile din provinciă se se cêră espresu preparatele lui Moll, provêdute cu marca de contravenție.

Uniunea și prima discuție asupra cestiunei române.

(Din capit. VII alu publicației d-lui Jancso Benedek „Szabadságharczunk és a Dakoromán törekvések”)

(Fine.)

Kossuth, înainte de tôte, declară în acésta vorbire, că elu este omul libertății și prin urmare i-ar plăce, decă toți cetățenii acestei patrii, fără deosebire de limbă și religie, ar gusta tôte drepturile și libertățile (Fariseismu golu — Nota Trad.) Da, însă între diferitele rasse de popore sunt la ordinea țilei astfel de agitațiuni, cari se opun dreptului și libertății comune, precum și unității patriei. Guvernul are cunoștință, că între valahimea din Ardél se fac agitațiuni conjurătoare, cari vinu de dinafară, de acolo, de unde vine totu felul de lucru contrar Maghiarului (Kossuth reflectează aici la Viena). Nu cunoșce în de ajuns raporturile actuale și pe bărbății din Ardél, dér scie, că în trecut s'au comis din partea aristocrației pecate grele, numai câtu pecatele aristocrației din Ardél nu potu fi cauzele agitațiunilor, de-orece acele pecate au încetat acum, și apoi mai e clar și aceea, că urmările peccatelor trecutului, nu potu fi șterse în timp de 24 ore. Guvernul a promis, că în timpul celu mai scurtu va scoțe, prin lege, pe Români de sub hierarchia sêrbescă. Separarea trebuie să se întempe, de-orece o reclamă împrejurarile, dér nu e logică în ea, căci e unu conceptu absolutu nelogicu, a măsura religia după limbă. E greșelă, că concetățenii noștri de limbă română își identifică așa de multu limba și religia, încât, când vorbescu pe dreptul contra hierarchiei sêrbesci, nu observă în propriul loru sinu apăsarea hierarchiei, deși acésta este așa de multu lătită, încâtu o parte a preoțimei loru este tot-odată și guvern politicu. Decă domni acéștia ar pricepe, că nu este chiamarea loru, de-a forma guvern politicu, ci ca să creșcă pe popor mai moralu și mai desvoltat, atunci multe lucruri ar sta cu totul altmintrelea, fiind-că sörtea fiă-cărui popor zace în mână rea, unde preotul este mai multu decăt preot, adecă, decă tot-odată exercită și putere politică.

Acete păreri ale lui Kossuth despre rolul preoțimei române, sunt interesante. Sunt interesante, de-orece și ađi ele sunt actuale. În faimosul séu cântec „Destepă-te Române”, Andreiu Mureșianu cântă: „Preoți cu crucea 'n frunte, căci óstea e creștină!” Și cine ar cuteza să dîcă, că preoțimea română a devenit necredincioasă avertismentului lui Mureșianu?...

Din partea română — continuă Kossuth — se folosese cu mare predilecțiune expresiunea acésta: *popor*. Dér nu e popor totu ceea ce se numese popor. În numele aceluia e forte greu a vorbi. De curéndu Eutimiu Murgu a ținutu în Carașu o adunare populară, în care s'a hotărît, ca Români să aibă căpitanu deosebitu. Acésta e tocmai, ca atunci, când Sêrbii își ceru Voevodu. E lucru de sine înțeles și naturalu, ca ore-care teritoru, ce se numese comitat, să aibă unu funcționar supremu, numescă-se elu fișpanu, căpitanu, ori Voevodu; însă ca să se împartă într'o țêră funcțiunile după rasse, esto o idee, ce duce la rêsturnarea unității țêrii?! În Ungaria numai o singură cale este pentru linișțirea spiritelor și pentru fericirea fiă-cărui rasse de popor a patriei, și acésta e, că nime să nu cugete și să nu facă nimic spre realizarea unui pasu, care cuprinde în sine ideea, că Ungaria nu este unu stat, ci în ea diferitele rasse potu să-și pretindă state diferite. Pe basa acésta Ungaria se descompune, séu hotăresce sabia. Unitatea pöte fi numai pe basa, decă recunoșcem, că pe temelul unității Ungariei fiă-care omu să fiă egal în dreptu, libertate, datorințe și înaintea legi. Inș decă Sêrbul, Slovacul, Valahul pretinde existența unui stat deosebitu, atunci nu pöte fi unitate. Elu (Kossuth) nu vede mântuirea pa-

triei în balanțarea rasselor de popore una față cu alta, ci în drepturi și libertăți comune. Sêrbii își ceru Voevodu, așa-dér și Valahilor să le dăm căpitanu, ca aceia să fiă cu Maghiarii contra Sêrbilor, căci ađi așa este, ér mâne se potu întörce contra Maghiarilor. Decă este greșelă în o direcție, care duce la dismembrarea Ungariei, atunci să n'o importăm și între celelalte rasse de popore.

Kossuth déră nu recunoșce ca basă a guvernării, principiul „divide et impera”. Resultatele guvernării austriace l'au învățat, ce felu de urmări pöte avé ceva pentru unitatea statului. Înaintea lui unitatea statului e basă sfântă și neatacabilă, însă pe basa acésta voesce a garanta fiă-cărui exercițiu dreptului și alu libertății, ba nu e dușmanu nici chiar la desvoltarea individuală a poporelor de diferite limbi. Nu crede de necesaru a restringe acésta, până când nu conduce la disolvarea unității statului.

Așa cugeta în timpul acésta Kossuth (Multe absurdități cugeta! — Nota Trad.) și fiă-care politicu maghiaru de ceva sémă. Inș audiatu et altera pars! Cum cugetau în privința acésta Români?

La întrebarea acésta a răspunsu Bărnuțu în faimosă sa cuvântare, ținută la 15 Maiu în Blășiu, cuvântare, care desvoltă totu atăt de claru, s'ar puté dice totu atăt de tipicu gândirea Românilor, ca și Kossuth a Maghiarilor.

„Maghiarii dicu Românilor — dice Bărnuțu — că ađi e ziua libertății. Și pe sémă noastră este pus scăunul la masa libertății. Veniți, de ședeți acolo! Puteți fi și voi amployați, începéndu dela comitat până la cancelaria curții; luați parte la tôte oficiile politice și militare, dér numai aceia, cari sciți unguresce tocmai așa, ca și cei născuți Maghiari. Ađi e ziua dreptății pentru toți, dér duceți totdeuna cu voi unu Maghiaru, ca să aibă cine vorbi în cauza voastră cu judele. Ađi e ziua luminei, șcölele țêrii sunt deschise și pe sémă voastră — învățați, cultivați-vé, dér numai în limba maghiară, fiind-că acésta o pretinde unitatea statului.

„De bună sémă, acésta nu e libertate, fiind-că libertatea adevărată la nici o națiune nu este alta, decăt libertatea națională. Ce va folosi libertatea pressei, când acelu Românu, căruia îi va veni minte să apere interesul națiunei sale, va fi improcesat și oséndit. Ce va folosi ministeriul responsabilu, chiar și în casul, decă ministri aru fi toți Români, când ei nu voru îmbrățișa națiunea română și interesele ei. Cine ar puté avé iluziuni față de înălțarea culturale nostre, când ei o spun în publicu, că sub Corónă ungară nu potu fi mai multe națiuni! Ce va folosi Românilor egalitatea înaintea legi, când elu nu pöte vorbi acolo, decăt cu gura Maghiarului. Promitu ștergerea iobăgiei. Dér acésta nu e unu daru alu Maghiarilor, ci necesitatea imperioasă a timpurilor, și care se va face deopotrivă cu uniune, séu fără uniune.

„Ei pretind, ca limba statului să fiă cea maghiară. Dér cu ce drept? Cu ce drept pöte dice — într'unu stat, în care locuescu mai multe națiuni — o națiune cătră alta: numai eu sunt statul, numai limba mea pöte fi limbă diplomatică. Unitatea limbei într'unu stat poliglotu, în care locuescu mai multe națiuni, n'o pöte pretinde nici statul, nici unitatea legislațiunei, nici ușurința guvernării, ieftinătatea séu iuțimea ei, nici starea culturală a altor limbi, ci numai tirania și intenția fără Dumneđu, ca libertatea națiunilor să fiă răpită, pentru-ca să pöta stăpâni asupra lor... Priviți la acésă massă a românilor, care în numele întregi națiuni strigă: nu mergem la masa libertății maghiare, căci bucatele de pe ea sunt înveninate; nu ne dăm țêra și limba, căci decă le-am pierdut odată, mai multu nu ni-le putem recăștiga!”

DIVERSE.

Statistica Evreilor. Dintre 1.300 milioane de oameni, ce locuescu pământul, sunt cam 800 milioane păgani, 337 mili-

one creștini, 156 milioane mahomedani și numai 7 milioane Evrei, dintre cari 3 jum. milioane sunt în Europa. Cea mai mare parte din acéștia locuescu în Rusia, care numără 1.220.000, Austria are 853.300, Prusia 284.500, restul Germaniei 192.000; ce mai rămâne din cifra totală este rês-pândită în tötă Europa. În Franckfurt pe Maina vine unu Evreu la 15 creștini, în Prusia 1 la 73 creștini. În Sacsonia sunt puțin Evrei, în Suedia și Norvegia vine 1 Evreu la 6.000 creștini. Mai caracteristicu este numêrul Evreilor în Franca, Anglia și Belgia, unde sunt emanoipați și se bucură de tôte drepturile civile și politice, căci descesce mereu pe când din contră în țêrile în care Evreul este mai puțin liber și este persecutat și desprețit, numêrul lor crește mereu. După unu raport alu misionarului Kruger, esistă 33 societăți, cari se ocupă numai cu învățarea poporului lui Israel. Ele numără 200 misionari. Dela începutul secolului actualu s'au botezat aproape 20.000 de Israeliti.

Fenomene naturale miraculoșe. La o depărtare cam de 10 ore de Boston, în Texas, se află unu lac mare, a cărui apă este așa de acru, încât nu se pöte gusta nici de oameni, nici de animale. Ea conține acide de fier, de magnesie, de alăun și pucioșă în mare cantitate. Unu altu fenomen nu mai puțin interesant este o insulă în întindere de câte-va sute de pogone în mijlocul oceanului pacificu, care formeză cataracta fluviului Jedovstroin. Intrégă insula este acoperită cu isvöre calde, cari țîșnescu fără intrerupere.

Trenu pe gheață. Voindu să întrebunțeze puternicele pături de gheață, care au învelit apa rîului Volga, inginerii din Rusia au aședat de-asupra gheței rënduri de șine până la stațiunea Uralu. Mai întâi au pornit pe șine o locomobilă, și după-ce s'au convinsu, că gheața nici nu mișcă, au transportat apoi a doua oră locomobila cu încă vre-o șecă vagon de povară. De atunci între țermurii dela acelu locu alu Volgei este o regulată comunicațiune de trenu.

Literatură.

Alumni seminariului gr. cat. din Gherla, constituiți în societatea bisericească-literară „Alexi Șincai”, anunță, că în curéndu voru scoțe de sub tiparu, în limba română, și tomul alu treilea din Catechismul de Jos. Deharbee, care va costa 1 fl. 60 cr. Din tom. I tôte exemplarele s'au trecut, ér din tom. II mai sunt disponibile. Doritorii de-a avé inș tôte trei tomurile sunt rugați a-se insinua, pentru ca să se pöta retipări și tom. I.

În tipografia G. A. Lăzăreanu din Bucuresci (Str. Episcopiei 3) a apărut: George Stephensen (inventatorul locomobilei și alu căilor ferate), viața și operele sale. Conferință ținută în ședița publică a societății științifice literare „Tinerimea Română”, urmată de o dare de sémă asupra societății de ajutor reciproc a funcționarilor căilor ferate române, de Ionu G. Neamțu. Prețulu 1 leu.

În Institutul de editură Ralian și Ignat Samitca din Craiova a apărut: Novele țêrănesci și Noi cășetoriți, comediă în 2 acte, — precedate de portretul autorului și de unu studiu criticu asupra operei sale, de Georg Brandes, traduse de I. Hussar. Prețulu 30 bani (15 cr.)

Poesii. O frumoșă colecțiune de poesii, datorite d-lui Ionu N. Romanu, a apărut în editura librăriei Carol Müller din Bucuresci (Calea Victoriei 53). Conține vre-o 70 de poesii și costă exemplarul 2 lei 50 bani.

Aliterațiunea în limbile romanice este titlul unei nou cărți, apărute în tipografia națională din Iași (Str. Alexandri 11). Autorul ei este d-lu Ovidiu Densușianu. Form. mare 8° de 96 pag. Prețulu 1 leu 50 bani.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu: Gregoriu Maionu.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Martie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.95
Renta de corone ung. 4%	99.15
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	104.—
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.60
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	153.—
Renta de hartie austr.	101.45
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	124.40
Losuri din 1860	157.50
Actii de ale Banței austro-ungara.	1083.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	471.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	410.50
Napoleoniori.	9.70
Marci imperiale germane	59.85
London vista	122.45
Paris vista	—
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	—

Cursul pieței Brașov.

Din 29 Martie 1895.

Banote rom. Camp.	9.66	Vend.	9.69
Argint roman. Camp.	9.60	Vend.	9.65
Napoleon-d'or Camp.	9.67	Vend.	9.74
Galbeni Camp.	5.74	Vend.	5.85
Ruble rusești Camp.	1.30	Vend.	—
Marci germane Camp.	59.40	Vend.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vend.	101.75

Nr. 3897—1895.

PUBLICAȚIUNE

asupra satorirei și încasării chiriei pentru apă pro 1894 și 1895.

Conspectele de conscriere și satorire asupra acelor partide, care au de a solvi chiria pentru apa pro 1894 și 1895 zacu din 8 până inclusive 16 Aprilie a. c. în biroul administrației apeductului, spre esaminare. Acele partide, cari prin satorirea chiriei apei se simt nesatisfacute, au de ași ascerne până în 23 Aprilie a. c., observațiunile scripturistice subscrisului magistrat.

Dela partidele acelea, cari nu reclamă și cari până în 30 Aprilie a. c., nu vor solvi chiria de apă satorită pentru durată din 1 Ianuarie 1894 până 30 Iunie 1895, se va incasa această chiria, pe cale de execuție asemenea unui aruncu comunal.

Solvirea chiriei acesteia de apă are să se facă, pe lângă așternerea libelului chiriei de apă imanuată par-

tidei, la administrația apeductului.

Statutul referitor la procurarea apei din apeductul crășenesc, se poate căpeta la aceeași administrație.

Brașov, 20 Martie 1895.

669,1--2 **Magistratul orașenesc.**



Să se observe marca

Picăturile de stomach Maria-Zeller

cară au efectul escelent în contra tuturor bolilor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetit, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosul greu, venterii, răgăielă, colică, cataru de stomach, flegmă gălbinaie, grăță și vomare, constipația, și la durere de capu, încărcarea stomachului cu mîncări și hături, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijlocu aprobat și sigur de vindecare.

La bolele indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca cel mai bun leacu, care confirmă sute de testimonii. Prețulu unei sticle cu prescrierea de întrebuintare **40 cr.** Sticla îndoită de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kremsier (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroru embalage este lipită o fașă verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picături Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile *Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellmen, Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth, H. G. Obert.* Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius.* Csernát-falu: farmacia *Josef Drottler.*

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ la 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.

Fondată 1876. Diplomată 1883.

OETTINGER & Co., ZURICH, (Elveția).

Espediază franco de porto la particulari direct la Domicil ori și ce cantitate de

Noutăți în stofe imprimate pentru Dame à 14 cr. metru
Noutăți în stofe de fantasie pentru Dame à 47 1/2 cr. „
Noutăți în stofe pentru copii à 62 1/2 cr. „
Noutăți în stofe pentru Domni à 1 fl. 22 1/2 cr. „

Montre France

Asortiment mare în stofe practice și forte elegante pentru Domni Dame. Gravure de modă colorate gratis.

La cerere franco.

Nu cumpărați dela faurii cărbuni!

(Este un proverb vechiu.)


Acestu proverb se potrivește la **stabilimentul meu cel mare**, care cumpără cantități mari de marfură; avendu cheltuieli puține pot vinde și eftin.

Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu i pote otera nici o concurență. Asortiment de voiajii dela 4—14 fl. Tote cele necesare la croitorii, precum căptușeli de mancei, nasturi etc.

Cine voiesce a cumpăra **postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată**, ér nu sdrențe eftine, cari nu prețuesc nici câtă cusutul croitorului, să se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester Austriei.)

Depositu permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Trimiterea numel și ramburs. 

Să se ferescă cumpărătorii de agent și mamurii, care sub marca „Maria lui Stikarofsky“ otera alte marfuri false. La astfelu de ómeni eu nu vëndu sub nici o condiție marfa.

629,9—24.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decă fiecare cutia este provădută cu marea de apere a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectulu de leuire durabilă alu Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicele la stomach și pantece, în contra cărcelurii și acrelei la stomach, constipației cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidelor și a celor mai diferite bole femeesci a luat acestu medicamentu de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încöce.—Prețulu unei cutii originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiile se voru urmări pe cale judicatoriescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decă fiecare sticla este provădută cu marea de soutire și cu plumbulu lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este forte bine cunoscută ca unu remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotat) alina durerile de șoldină și reumatismu și a altoru arnari de recelă. Prețulu unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-salicylic)

La întrebuintarea dînică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură cęstă apă de gură conservarea sănătósă și mai departe a dînilor. Prețulu sticlei provădute cu marea de apere a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistulu A. MOLL,
c. și r. furnisoru alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dînicu prin rambursă postală.

La deposite să se cęră anumitu preparatele provădute cu iscătitura și marea de apere a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști *Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kellmen* și *Ed. Kugler*, engros la *D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartier, Fritz Geisberger.*

9—52.

Giro-Conto la banca Austro-Ungară.

Telefon Nr. 18.

Cec-Conto la postă nr. 969

Giro-Conto la banca imp. germană.

Casa de bancă

JACOB L. ADLER,

Brașov. Piața mare Nr. 1. Sibiu.

cumpără și vinde monede, harti de valere, devise după cursulu dlei celu mai mare — respective celu mai micu;
ręcumpără fără nici o detragere totu felulu de cupone;
sconteză polite comerciale indigene și streine cu inlesnire și cu o dobândă calantă;
efectuează încasări de polite, asignații, recipise, pe tote pietele Europei, cum și transocean;
acordă avansuri pe harti de valere, losuri, monede până la 90%;
predă asignații pentru cri și care piață comercială internă și externă forte ieftin, asignațiile destinate pentru Buda-pesta și Viena franco fără spese;
primesce depuneru de bancă spre fructificare în conto-current și bonifică după invoice până la 5% netto dobândă;
recomandă pentru plasarea de capitale scrisurile fonciare cu 5%. Premie ale banței comerciale ungare, asemenea scrisuri fonciare 5% ale „Albinei“, institutu de credit și economii, precum și scrisuri fonciare urbane și rurale din România, care după cursurile de astăzi aduc 5 3/4 interese;
asigură forte ieftin ori și ce losuri la sortiri cu căștigulu celu mai micu, contra diferenții cursulu. Comunică informații și sfaturu conscientiose specialiste prin corespondență.

649,4 50.

Casă de exportu de ciasonice helvețiane pentru buzunar.

regulate acurat Specialitate:

6 fl.



6 fl.

Ciasonice-Goldin Remontoir

pentru Domni și Dóme, tucate forte finu și precisu.

Aceste ciasonice au capacu escelentu și elegantu, care sunt asemenea ca și cele de aur, artificiosu ciselate. Cu deosebire atragú atenția asupra calității mașinării de o construcție escelentă, că nu pote pătrunde pra și sunt ciasonice cu multu mai superioare ca cele până acum aduse la vëndare.

Pentru fie-care ciasonicu dau garanția de 3 ani că va umbla regulat și certificatu cu numerulu ciasoniculu.

Prețulu unui ciasonicu cu capacu dublu **6 fl.**
Prețulu unui ciasonicu cu capacu triplu **7 fl.**

Cu capacu triplu **7 fl.** Unu lanțu Goldin, esecutare elegantă, fasonu după Ciasonice de dame **6 fl.** plăcere **1 fl. 50 cr.**

Pentru ampoiații căilor ferate și de navigație, cunoscutele ciasonice **Roskopf-Remontoir** anchor, capacu curatú nikel acuratú regulatú **10 fl.**

Lanțu de nikel potrivit cu amuletú elegantú **1 fl. 50 cr.**

Singularulu depou pentru monarchia austro-ungară

LEON SILBERBERG,

Wien, I. Fleischmarkt 5.

653,3—6